

gim ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Art. 3. Najwyższy Trybunał Administracyjny zarządzi zwrot kaucji w całości, jeżeli skarga została uwzględniona w całości lub w części, jeżeli ją cofnięto przed otrzymaniem zawiadomienia o wyznaczeniu rozprawy głównej lub przed zapadnięciem końcowego orzeczenia lub wyroku na posiedzeniu niejawnem (art. 18 ustęp trzeci ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym), jak również w przypadkach umorzenia postępowania (art. 27 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym).

W razie pozostawienia skargi bez rozpoznania (art. 14 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym) z innych przyczyn, aniżeli z powodu niezłożenia opłaty zasadniczej lub kaucji, w razie cofnięcia skargi w stadium późniejszym, niż przewidziano w pierwszym ustępie niniejszego artykułu, oraz w razie oddalenia jej jako nieuzasadnionej — podwyższa się opłatę zasadniczą wedle uznania Najwyższego Trybunału Administracyjnego, stosownie do rodzaju i rozmiarów sprawy, o odpowiednią kwotę, która nie może być niższa od tysiąca marek, a przenosić w przypadku cofnięcia skargi—8.000 mk., zaś w pozostałych dwóch przypadkach—20.000 mk.

Stosownie do przepisów, w poprzednim ustępie zawartych, zarządza Najwyższy Trybunał Administracyjny zwrot odpowiedniej części kaucji lub zatrzymuje kaucję w całości, a o ileby nie pokrywała całej opłaty dodatkowej, nakłada na skarżącego obowiązek uiszczenia niepokrytej reszty w ciągu dni 14 od dnia doręczenia decyzji, nakładającej ten obowiązek.

Art. 4. Podania, wnoszone do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, z wyjątkiem skargi lub jej uzupełnienia w terminie tych podań, które strona skarżąca wnosi na skutek zarządzenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego lub które dotyczą cofnięcia skargi, a wreszcie podań o przyznanie prawa ubogich (art. 20 ustęp trzeci ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym), podlegają opłacie w wysokości 200 mk. od pierwszego arkusza, a w wysokości 50 mk. od arkusza drugiego i każdego dalszego, jak również od każdego arkusza egzemplarza drugiego i dalszych egzemplarzy podania. Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie, należy uiścić opłaty w wysokości 50 mk.

Nieuiszczenie opłaty powoduje skutki, przewidziane w art. 14 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, o ile Najwyższy Trybunał Administracyjny nie uzna za właściwe podanie mimo to rozpoznać za dodatkowem pobraniem należnej opłaty.

Art. 5. Świadcstwa i odpisy, wydawane przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, podlegają opłacie, o ile wydawanie ich nie mieści się w ramach postępowania zwyczajnego, przewidzianego w ustawie o Najwyższym Trybunale Administracyjnym lub w jego regulaminie. Opłata wynosi: a) od świadectwa 200 mk. za pierwszy arkusz i 50 mk. za każdy dalszy arkusz; b) od odpisów 100 mk. za każdą stronicę, stronicę zaczęta uważa się za całą, c) jeśli strona, żądająca poświadczenia zgodności odpisu z oryginałem, sama sporządziła spis, opłata za poświadczenie zgodności wynosi 50 mk. od każdej stronicy odpisu.

Art. 6. Rada Ministrów może po zasięgnięciu opinii Najwyższego Trybunału Administracyjnego zarządzić podwyższenie lub zniesienie kwot, przewidzianych w niniejszej ustawie odpowiednio do stosunków walutowych.

Art. 7. Władze rządowe i samorządowe wolne są od opłat, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Art. 8. Opłaty, przewidziane w niniejszej ustawie, będą uiszczane gotówką lub znaczkami stempelowymi. Szczegółowe przepisy w tym przedmiocie wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Reszta opłaty dodatkowej, niepokryta kaucją (art. 3 ustęp ostatni), oraz opłaty od podań, zażądane przez Najwyższy Trybunał Administracyjny (art. 4 ustęp drugi), będą w razie nieuiszczenia w terminie 14-dniowym (art. 3 ustęp ostatni) ściągane w drodze administracyjnej.

Art. 9. Przeciw ustaleniu wysokości opłat, przewidzianych w niniejszej ustawie, nie służy żaden środek prawny.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

801.

U s t a w a

z dnia 22 września 1922 r.

dotycząca rozszerzenia zakresu działania ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. o przeznaczeniu terenów za cytadelą oraz pasa ziemi wzdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów.

Art. 1. Zakres działania ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. o przeznaczeniu terenów za cytadelą oraz pasa ziemi wzdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów (Dz. U. R. P. № 69, poz. 448) rozszerza się na:

- teren o powierzchni około 5 h. 3650 m. kw. (46500 ÷ 7150), położony w mieście st. Warszawie, ograniczony: od północy osadą rządową i poza ulicą Topolową przedłużeniem ul. Filtrowej, od południa lotniskiem wojskowem w Mokotowie (nowoprojektowaną ulicą), od wschodu placem wyścigowym, od zachodu ulicą Suchą, i na
- teren o powierzchni około 15 h., położony w mieście st. Warszawie i ograniczony: od północy ul. Nowowiejską (v. Niemcewicz), od południa nowoprojektowaną ulicą, od wschodu ulicą Raszyńską i od zachodu Aleją Grójecką.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

802.

U s t a w a

z dnia 22 września 1922 r.

w przedmiocie zmiany art. 5 ustawy z dn. 29 lipca 1921 r. o przeznaczeniu terenów za cytadelą oraz pasa ziemi wzdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów.

Art. 1. Art. 5 ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. w przedmiocie przeznaczenia terenów za cytadelą oraz pasa ziemi wzdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów (Dz. U. R. P. № 69 poz. 448), zmienia się w ten sposób, że przy końcu pierwszego ustępu po słowach: „kooperatywom budowlanym robotniczym i spółdzielniom budowlanym” dodaje się: „oraz internatom i bursom dla młodzieży”.

Art. 2. Zakres działania niniejszej ustawy rozszerza się na tereny, objęte ustawą z dn. 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 601) oraz ustawą z dn. 22 września 1922 r. o rozszerzeniu zakresu działania ustawy z dnia 29 lipca 1921 r. w przedmiocie przeznaczenia terenów za cytadelą oraz pasa ziemi wzdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów (Dz. U. R. P. № 69 poz. 448) — (Dz. U. R. P. № 89 poz. 801).

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

803.

U s t a w a

z dnia 22 września 1922 r.

w przedmiocie zmiany przepisów austriackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1914 r. i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 roku.

Art. 1. Wysokość kwot, wymienionych w §§ 3, 7 a), 8 (ustęp ostatni), 27 a), 33, 68, 81, 82 i 83 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (aust. Dz. U. P. z r. 1907 № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. (aust. Dz. U. P. № 138) i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370), może być zmieniana drogą rozporządzeń Rady Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 2. W § 2 ustawy, powołanej w art. 1, wprowadza się zmiany następujące:

Punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariusze państwowi, tudzież instytucji i przedsiębiorstw państwowych, o ile mają zapewnione prawa emerytalne”.

W punkcie 6 (wiersz pierwszy) wyrazy: „Funkcjonariusze ciał samorządowych i wogóle funkcjonariusze” zastępuje się wyrazami: „Funkcjonariusze związków komunalnych, tudzież ich zakładów i przedsiębiorstw, o ile mają zapewnione prawa emerytalne, analogiczne do praw emerytalnych urzędników państwowych; funkcjonariusze.”.

W punkcie 6 (wiersz szósty) wyrazy: „funkcjonariusze ci są zwolnieni od” zastępuje się wyrazami: „wszyscy funkcjonariusze wyżej wymienieni są zwolnieni od”.

Art. 3. Terminy, przewidziane w § 66 a) wyżej powołanej ustawy, przedłuża się o jeden rok.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 tego miesiąca, w którym nastąpi jej ogłoszenie, przepisy jednak art. 2 i 3 obowiązują od dnia 1 sierpnia 1922 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą dotychczasowe postanowienia sprzeczne z ustawą niniejszą.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*